

A FIÚSÁG VÁSÁRA

(fennálló ének) (hugenotta dallamra anyanyelvettörve)

Közülünk kivált
Kezdjük gyászbeszéd nélkül
a liturgiát

(derekas ének) (kiegyenlített énekléssel kísérettől lemaradva)

angyalszövet
a körömkaparék
azonosíthatatlan

a tetthely

a halál valahol
máshol történt
nem a testben

(lectiocontinua) (visszatért magzati keringéssel)

nagyszerű költő de rettenetes ember mondogatták neki már a felolvasáson összeakadt a nyelve utána részegen fetrengett a színpadon azt hajtogatva ezek mind szar költők ezek mind szarok ebben bezzeg nem akadt össze a nyelve lassan mindenkinek lesz egy ilyen részegség története róla ezektől ő nem rendül meg nem is mentegette nem szorul rá aki az első felsírástól menthetetlennek gondolja magát nem tudnak annyit inni hogy amikor ezt meséli összeakadjon a nyelvük csak számba veszik nem személybe ha már nem mondhatják se józanul se részegen hogy szar költő rossz májjal magát inkább nem értette ha meghala nyelv itt marad részegen utána rendül meg nem is ember mondták neki róla persze ő is jobban szereti amikor józanul retteg bár ki tudja akkor honnan tudhatná hogy csak akkor nem tud róla ha magáról sem magától sem igen józanodhatna de mi van ha csak akkor tud magáról mint

róla a tér részegült zsolozsmája az idő utána rendül csak akkor nem tud magáról ha róla sem nagyszerű költő de rettenetes az élő isten kezébe esni nyelve lassan mindenkinek a részegült tér az idő nem szorul rá utána rendül meg nem is

43

(prédikáció előtti ének) (szöveg elől dallamban kurucos bujdosással)

Holdezüst angyalok
néma fényt aratnak
leomló falaim éjig
magasodnak

(locus minoris resistentae) (közös bolygópályára állva)

nem húzom át
keresem a párnában
apám faggyúszagát

gyertyacsonkoló
sötét borul rám
köldökszinór nélkül

megyek úrsétára
a hajnal anyám
felcsukló zokogása

(prédikáció) (víz alatt körkörös lélegzettel)

a villogó kurzort nem ismerte az írógépet is elhagyta már csak kézzel írt mindent az érintéstől is bevérzett már nem kaphatott csak szűrt választott vért mikor tanult kiúttalansággal kérdezett rátőle miért épp a költőn keresztül szűri le a végső tanulságokat nem mondta hogy utolsó csak hogy végső osztott szorzott nem oszt nem szoroz hogy ott van-e utak nincsenek csak kiutak a kiutak foglya a test vándorol nem a lélek mint falvak esőzésekör megindult temetője a fiúság vására az ünnep ki a vásár komédiása ha csak nem az isten nincs idő hogy a falak közössé átmelegedjenek mert mindenestől fogva huszonegyedik századi ember vagyok és a huszonegyedik században a papoknak nem fognak hinni csak a költőknek nem kérdezett rá józan egyfeleségű apja árnyékszemélyiségére hogy akkor az legtermékenyebben gyermektelen csak

érezte magába átörökítve amint tehetősen létlenkedik akár élettartama csak várható marad mindenestől fogva az eleitől fogva helyett mindenestől apja csak beteg volt már a huszonegyedik században az örökkévalóság is csak emberemlékezet az ablak meg mindig hideg átlátszó szándékára a világot

44 tapasztotta látható jelnek madarai nehogy nekirepüljenek látja már ennyi a test átlátszó madarai melegedneka lélek megindult temetője ott van-e tapasztott madarai hogy nekirepüljenek az ötös kromoszóma karja tört el ennél mélyebben nem törhet el ember mint az örökítő anyagban a professzor csak 5q mínusznak becázte aztán akiket még maga mellé vett segítségnek a betegség hogy ott legyen a leukémia leütéssel nem kioltható villogó kurzora már csak cédáknak hívta szűrt választott férfibeszéddel a pár céda hozta hogy érintésre is bevérzett és adyt ígezett a vér salakos elemének milyen kár hogy nem szifiliszos vagyok már rég meggyógyítottal volna és adyt is jobban érteném megvan minden kornak a nagy gyógyíthatatlanjaakit egy következő század meggyógyított volna egy másik halálnemig eltántorogtatva az ösztön a testből tanult kiúttalanság a kiutak csak a kiutak ön azonosak nem oszt nem poroz az ünnep komédiása az idő a gyásza látható szándékára tapasztott átlátszó jellel apja határidőnaplójában anyja a lemondott úti célokat nem húzta át egyszerűen átírta a számokat november 22 érmindszent fehérvérsejt 1,77 vörösvértest 2,33 vérlemezke 9 hemoglobin 77 este láz két egység vér a novemberi táj vérképe az igazi haldoklás egyasszonyos történet közös nem oszt nem szoroz hogy van-e csak ösztönné tapadjon ha temetőjea fiúság megindul a falak felé az időben ha akarják lélegeztető gépre tesszük de csak a haldoklását hosszabbítjuk meg vele ady halála napja előtt pár órával halt meg a dátumokat nem húzta át egyszerűen csak átírta nem voltak elég elszántak mindenestől csak eleitől fogva a temetésén rengeteg palástos pap de csak az árnyékhoz hanyatló isten volt szűrt választott végakarát a kívánság utolsó a vég akarat osztott szorozott nem oszt nem szoroz hogy ott van-e utak nincsenek csak kiutak a kiutak foglya a test vándorol nem a lélek mint falvak esőzészkor megindult temetője a fiúság vására az ünnep ki a vásárkomédiása ha csak nem az isten nincs idő hogy a falak közössé átmelegedjenek az ablak meg mindig hideg átlátszó szándékára a világot tapasztotta látható jelnek madarai nehogy nekirepüljenek látja már ennyi a test átlátszó madarai melegednek a lélek megindult temetője ott van-e tapasztott madarai hogy nekirepüljenek az ösztön a testből tanult kiúttalanság a kiutak csak a kiutak ön azonosak nem oszt nem poroz az ünnep komédiása az idő a gyásza látható szándékára tapasztott átlátszó jellel közös nem oszt nem szoroz hogy van-e csak ösztönné tapadjon ha a fiúság megindul a falak felé az időben mínuszból közös istent hogy átmelegítse a vér hiányzó alakos elemének

(ráfelelő ének) (balassi nehéz boros lélegzetével)

csak lombzúgás legyen
a ráfelelő ének
hogyan az árnyékot

45

mit nappal egész
testtel dicsértemne féljem
a zsoldtáros sötétben

hol a fénynek
már csak hazaútja van
jössz sebbel-lombbal Uram

(záróének) (éhezve morzsás torokkal)

Apám és a szifilisz hím prostituált utolsó
szavai a felhőben törlés után is megmaradnak
Nem tudom fölismerik-e egymást Ez állapot
mozdíthatatlan már Befejezett mondat A halál

szót nem az elmúlásra használja
hanem a bűnre Nincs mese
nincs egérút Az irgalom egy lepke
hullámverés-hangja végtelenítve

(áldás) (spescontra tenor)

innen most tovább indulsz
a továbból is tovább
a mobilodnéma állítva
kítartóan rezeg
az ingzsebben
helyettesíti szíved
a végtelen holtvágányán
egy mozdulattal húznak
a századelős bonctermi fényre
valaki csöndesen ennyit mond:
igen, ez az Ő teste